

УГОДА
МІЖ
УКРАЇНОЮ ТА
ШВЕЙЦАРСЬКОЮ КОНФЕДЕРАЦІЄЮ
ПРО РЕАДМІСІЮ ОСІБ

УКРАЇНА
та
ШВЕЙЦАРСЬКА КОНФЕДЕРАЦІЯ,

далі – Договірні Сторони,

МАЮЧИ НАМІР зміцнювати співробітництво з метою більш ефективної боротьби з нелегальною міграцією;

БАЖАЮЧИ запровадити за допомогою цієї Угоди та на основі взаємності швидкі й ефективні процедури ідентифікації та безпечного й організованого повернення осіб, які не виконують умов, передбачених для в'їзду на територію України або Швейцарської Конфедерації та перебування на ній, або припинили виконувати такі умови, а також полегшити транзитний проїзд таких осіб, керуючись духом співробітництва;

ВИЗНАЮЧИ НЕОБХІДНІСТЬ дотримання прав і свобод людини та наголошуючи на тому, що ця Угода не завдає шкоди правам і обов'язкам України та Швейцарської Конфедерації, які випливають із Загальної декларації прав людини від 10 грудня 1948 року та з міжнародного права, зокрема відповідно до Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року, Конвенції про статус біженців від 28 липня 1951 року та Протоколу до неї від 31 січня 1967 року, Міжнародного пакту про громадянські та політичні права від 19 грудня 1966 року та міжнародних документів стосовно екстрадиції;

УРАХОВУЮЧИ, що співробітництво між Україною та Швейцарською Конфедерацією у галузі реадмісії та спрощення взаємних поїздок становить взаємний інтерес;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ, що Україна та Швейцарська Конфедерація докладатимуть усіх зусиль для повернення громадян третіх країн та осіб без громадянства до держав їхнього походження або постійного проживання

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ТАКЕ:

СТАТТЯ 1
Визначення

Для цілей цієї Угоди:

(а) «Громадянин України» особа, яка набула громадянство України у порядку, передбаченому законодавством України або міжнародними договорами України;

(b) «Громадянин Швейцарської Конфедерації» означає будь-яку особу, яка має громадянство Швейцарської Конфедерації;

(c) «Громадянин третьої держави» означає будь-яку особу, яка має громадянство інше, ніж громадянство України або Швейцарської Конфедерації;

(d) «Особа без громадянства» означає будь-яку особу, яка не має громадянства будь-якої держави;

(e) «Дозвіл на проживання» означає дозвіл будь-якого типу, виданий Україною або Швейцарською Конфедерацією, який надає особі право проживати на її території. Це визначення не стосується тимчасових дозволів на перебування на її території у зв'язку з розглядом заяви про надання притулку, заяви про надання статусу біженця чи заяви про надання дозволу на проживання;

(f) «Запитуюча держава» означає Договірну Сторону, яка робить запит про реадмісію відповідно до статті 4 або запит про транзитний проїзд відповідно до статті 11 цієї Угоди;

(g) «Запитувана держава» означає Договірну Сторону, до якої надсилається запит про реадмісію відповідно до статті 4 цієї Угоди, або запит про транзитний проїзд відповідно до статті 11 цієї Угоди;

(h) «Компетентний орган» означає будь-який національний орган Договірної Сторони, якому доручено імплементацію цієї Угоди відповідно до її статті 16;

(i) «Транзит» означає перетин громадянином третьої держави або особою без громадянства території Запитуваної держави при переїзді із Запитуючої держави до держави призначення;

РОЗДІЛ I

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОСОВНО РЕАДМІСІЇ

СТАТТЯ 2

Рeadмісія власних громадян

1. Запитувана держава, на запит Запитуючої держави та без будь-яких інших формальностей крім тих, що передбачені цією Угодою, приймає на свою територію всіх осіб, які не виконують чинних умов в'їзду на територію Запитуючої держави чи перебування на ній або припинили виконувати такі умови, якщо надано докази відповідно до статті 5 цієї Угоди, про те, що такі особи є громадянами Запитуваної держави.

2. Те саме стосується осіб, які після в'їзду на територію Запитуючої держави вийшли з громадянства Запитуваної держави або були його позбавлені й не набули громадянства Запитуючої держави.

3. Запитувана держава, у випадку необхідності, невідкладно видає особі, реадмісію якої погоджено, проїзний документ строком дії не менш ніж 6 місяців, незалежно від бажання особи, яка підлягає реадмісії. Якщо з юридичних або фактичних причин відповідна особа не може бути передана протягом періоду дії попередньо виданого їй проїзного документа, Запитувана держава протягом 14 календарних днів продовжує строк дії цього проїзного документа або, у випадку необхідності, видає новий проїзний документ з тим самим строком дії не проводячи нового розслідування.

СТАТТЯ 3

Рeadмісія громадян третіх держав та осіб без громадянства

1. Запитувана держава, на запит Запитуючої держави та без будь-яких інших формальностей крім тих, що передбачені цією Угодою, приймає на свою територію громадян третіх держав або осіб без громадянства, які не виконують чинних умов в'їзду на територію Запитуючої держави чи перебування на ній, або припинили виконувати такі умови, якщо надано докази відповідно до статті 6 цієї Угоди, про те, що такі особи:

(а) незаконно прибули на територію однієї з Договірних Сторін безпосередньо повітряним шляхом або наземним шляхом через територію третьої держави після перебування на території іншої Договірної Сторони, якщо вони були зареєстровані будь-яким органом влади. Для цілей цієї Угоди "безпосередній в'їзд" означає, що в'їзд на територію запитуючої Договірної Сторони відбувається протягом 5 днів після виїзду з території запитуваної Договірної Сторони.

(b) на момент в'їзду мали дійсний дозвіл на проживання, виданий Запитуваною державою;

або

(c) на час в'їзду мали дійсну візу, видану Запитуваною державою та прибули на територію Запитуючої держави безпосередньо з території Запитуваної держави.

2. Зобов'язання щодо реадмісії, зазначене в пункті 1 цієї статті, не застосовується, якщо:

(а) Запитуюча держава в змозі повернути громадянина третьої країни або особу без громадянства до третьої країни у відповідності до умов зазначених у двосторонній угоді про реадмісію;

(b) громадянин третьої держави або особа без громадянства перебувала тільки в зоні транзиту міжнародного аеропорту Запитуваної держави;

(c) Запитуюча держава видала громадянину третьої держави або особі без громадянства візу або дозвіл на проживання до або після в'їзду на її територію, за винятком випадків, коли

i) така особа має візу або дозвіл на проживання, видані Запитуваною державою, які мають більший строк дії, або

ii) віза, або дозвіл на проживання, видані Запитуючою державою, були отримані на підставі підроблених або сфальсифікованих документів;

(d) громадянину третьої держави, або особі без громадянства не потрібна віза для в'їзду на територію Запитуючої держави.

3. Після того як Запитувана держава надала письмову позитивну відповідь на запит стосовно здійснення реадмісії, Запитуюча держава оформляє особі, реадмісія якої погоджена, проїзний документ, що визнається Запитуваною державою. Якщо Запитуючою державою є Україна, таким документом є Посвідчення особи на повернення. Якщо Запитуючою Державою є Швейцарська Конфедерація, таким документом є проїзний документ (*Laissez-passer*), виданий Федеральним Департаментом юстиції та поліції Швейцарської Конфедерації.

РОЗДІЛ 2 ПРОЦЕДУРА РЕАДМІСІЇ

СТАТТЯ 4

Запит стосовно здійснення реадмісії

1. Будь-яка передача особи, яка підлягає реадмісії за одним із зобов'язань, що містяться у статтях 2 та 3, за винятком положень пункту 2 цієї статті, вимагає подання запиту стосовно здійснення реадмісії до компетентного органу Запитуваної держави.

2. Якщо особа, яка підлягає реадмісії, як про це йдеться у статті 2, має дійсний проїзний документ або документ, що посвідчує особу, то повернення такої особи може відбуватися без запиту стосовно здійснення реадмісії або письмового звернення компетентного органу Запитуючої держави до компетентного органу Запитуваної держави.

3. Запит стосовно здійснення реадмісії містить таку інформацію:

(а) усі наявні персональні дані про особу, яка підлягає реадмісії (наприклад, імена, прізвища, дату й місце народження, стать і останнє місце проживання у Запитуваній державі);

(b) докази громадянства, умови реадмісії громадян третіх країн та осіб без громадянства;

(с) фотографію особи, яка підлягає реадмісії;

4. Загальна форма, яка використовується для запитів стосовно здійснення реадмісії визначається Імплементативним протоколом.

СТАТТЯ 5

Засоби доведення громадянства

1. Громадянство Запитуваної держави відповідно до статті 2 (1) цієї Угоди може бути:

(а) доведене одним з дійсних документів, визначених Імплементативним протоколом. Якщо такі документи надаються, Запитувана держава визнає громадянство без необхідності проведення дальшого розслідування. Громадянство не може бути доведене на основі підроблених або сфальсифікованих документів;

(b) установлене на підставі одного з документів, визначених Імплементативним протоколом, навіть якщо строк їхньої дії скінчився. Якщо такі документи надаються, Запитувана держава визнає громадянство встановленим, якщо інше не буде доведено за результатами розслідування за участю компетентних органів Запитуючої держави. Громадянство не може бути установлене на основі підроблених або сфальсифікованих документів;

2. Якщо жодний з документів, про які йде мова у пункті 1 цієї статті не може бути поданий, компетентне дипломатичне або консульське представництво Запитуваної держави проводить бесіду з особою, яка підлягає реадмісії протягом максимум 10 календарних днів для встановлення його/її громадянства. Перебіг цього строку починається з дати отримання запиту про реадмісію. Якщо громадянство встановлюється дипломатичним або консульським представництвом, проїзний документ видається одразу.

СТАТТЯ 6

Засоби доведення стосовно громадян третіх держав та осіб без громадянства

1. Умови для реадмісії громадян третіх держав та осіб без громадянства згідно підпункту „а“ статті 3 (1) цієї Угоди можуть бути:

а) доведені будь-яким з документів, визначених у Імплементативному протоколі. Якщо такі документи надаються, Запитувана держава визнає незаконним в'їзд таких осіб на територію Запитуючої держави зі своєї території;

б) установлені на підставі будь-якого з визначених у Імплементативному протоколі документів. Якщо такі документи надаються, Запитувана держава проводить розслідування та дає письмову відповідь протягом не більш ніж 20 календарних днів. У випадку позитивної відповіді або її відсутності протягом зазначеного строку, Запитувана держава визнає факт нелегального прибуття на територію Запитуючої держави з її території.

2. Незаконність в'їзду або перебування на території Запитуючої держави відповідно до підпункту „а“ статті 3 (1) цієї Угоди встановлюється за допомогою проїзних документів відповідної особи, у яких відсутня необхідна віза або інший дозвіл на проживання на території Запитуючої держави.

3. Умови для реадмісії громадян третіх держав та осіб без громадянства відповідно до підпунктів „б“ та „с“ статті 3 (1) цієї Угоди можуть бути:

(а) доведені будь-яким з документів, визначених у Імплементативному протоколі. Якщо такі документи надаються, Запитувана держава визнає проживання таких осіб на своїй території без необхідності проведення дальшого розслідування.

(б) установлені на підставі будь-якого з документів, визначених у Імплементативному протоколі. Якщо такі документи надаються, Запитувана держава проводить розслідування та надає відповідь протягом не більш ніж 20 календарних днів. У разі надання позитивної відповіді, або якщо не доведено інше, або у випадку відсутності відповіді після закінчення встановленого строку, Запитувана держава визнає перебування таких осіб на її території.

4. Умови для реадмісії громадян третіх держав та осіб без громадянства не можуть бути доведені або встановлені на підставі підроблених або сфальсифікованих документів.

СТАТТЯ 7

Обмеження в часі

1. Запит стосовно здійснення реадмісії повинен бути поданий компетентному органів Запитуваної держави протягом не більш ніж одного року після того, як компетентному органів Запитуючої держави стало відомо про те, що громадянин третьої держави чи особа без громадянства не виконують чинних умов для в'їзду, перебування або проживання або перестали виконувати такі умови.

Зобов'язання стосовно реадмісії не виникає у випадках, коли запит стосовно здійснення реадмісії подається після закінчення зазначеного строку. У випадку наявності юридичних чи практичних обставин несвоєчасної передачі заяви, цей строк може бути продовжений, на підставі запиту, до 30 календарних днів.

2. За винятком часових обмежень, викладених у підпункті „b“ статті 6 (1) та підпункті „b“ статті 6 (3) письмова відповідь Запитуваної держави на запит стосовно здійснення реадмісії надається без зволікання та в будь-якому випадку протягом 14 календарних днів від дати отримання такого запиту. У випадку існування юридичних або практичних перешкод для надання своєчасної відповіді цей строк може бути збільшений на підставі належним чином умотивованого запиту, не більше ніж на 30 календарних днів.

3. Причини відмови у запиті про реадмісію повинні бути надані Запитуючій державі у письмовому вигляді.

4. Після надання згоди відповідна особа передається без затримки в погоджений компетентними органами строк відповідно до статті 8 (1) цієї Угоди. На прохання Запитуючої держави цей строк може бути продовжений на час, необхідний для усунення юридичних або практичних перешкод для передачі.

СТАТТЯ 8

Порядок передачі та види транспортування

1. До здійснення передачі особи компетентні органи Запитуючої та Запитуваної держав завчасно погоджують у письмовій формі дату передачі, місце перетину кордону, можливе транспортування під вартою та іншу інформацію, пов'язану з передачею.

2. У разі необхідності, інформація стосовно здійснення реадмісії може також містити наступне:

(а) заяву про те, що особа, яка підлягає передачі, може потребувати допомоги або догляду, за умови, що відповідна особа однозначно надала згоду на таку заяву або якщо це в інтересах відповідної особи;

(b) будь-які заходи із захисту або забезпечення безпеки, які можуть бути необхідними в окремому випадку передачі.

3. Дозволяється використання всіх видів транспорту, як повітряного, так і наземного. Передача повітряним транспортом не обмежується використанням національних перевізників Запитуючої держави й може здійснюватися як регулярними, так і чартерними рейсами.

СТАТТЯ 9

Помилкова реадмісія

1. Запитуюча держава приймає назад будь-яку особу, прийняту Запитуваною державою, якщо протягом трьох місяців після передачі такої особи вимоги, викладені в статтях 2 та 3 цієї Угоди не були виконані.

2. У таких випадках процедурні положення цієї Угоди застосовуються *mutatis mutandis*, а Запитувана держава також надає всю наявну інформацію, яка стосується фактичних особових даних та громадянства особи, яка підлягає прийняттю назад.

РОЗДІЛ III

ТРАНЗИТНЕ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

СТАТТЯ 10

Принципи

1. Договірні Сторони обмежуватимуть транзитний проїзд громадян третіх держав чи осіб без громадянства лише тими випадками, коли немає можливості повернути таких осіб безпосередньо до держави призначення.

2. Запитувана держава дозволяє здійснювати транзитний проїзд громадян третіх держав чи осіб без громадянства, якщо забезпечується подальше транспортування таких осіб до можливих інших транзитних держав та гарантується реадмісія державою призначення.

3. Транзитний проїзд громадян третіх держав та осіб без громадянства здійснюється під вартою, якщо цього вимагає Запитувана держава. Процедура здійснення супроводження визначається Імплементативним протоколом.

4. Запитувана держава може відмовити у транзитному проїзді:

(a) якщо громадянину третьої держави чи особі без громадянства в державі призначення або іншій транзитній державі дійсно загрожує бути підданим катуванню, нелюдському або такому, що принижує людську гідність, поводженню чи покаранню, смертній карі або переслідування за ознаками раси, віросповідання, національності, належності до певної

соціальної групи або політичних переконань у країні призначення або іншій транзитній державі; або

(b) якщо громадянин третьої держави або особа без громадянства підлягає кримінальному переслідуванню або санкціям у Запитуваній державі або іншій транзитній державі; або

(c) виходячи з інтересів охорони здоров'я населення, державної безпеки, громадського порядку та інших національних інтересів Запитуваної держави.

5. Будь-який наданий дозвіл може бути відкликаний Запитуваною державою, якщо після його надання виникають або виявляються обставини, про які йдеться в пункті 4 цієї Статті, що перешкоджають здійсненню транзитного проїзду, або якщо більше не забезпечується подальший проїзд до можливих транзитних держав чи реадмісія державою призначення.

СТАТТЯ 11

Процедура транзитного проїзду

1. Запит стосовно здійснення транзитного проїзду повинен подаватися компетентному органу Запитуваної держави в письмовій формі і містити таку інформацію:

(a) вид транзитного проїзду (повітряний чи наземний), маршрут транзитного проїзду, інші транзитні держави, якщо такі є, та кінцеву державу призначення;

(b) детальні відомості про відповідну особу (ім'я, прізвище, дівоче прізвище, інші відомі чи використовувані імена чи прізвиська, дата народження, стать й, за можливості – місце народження, громадянство, мову, тип і номер проїзного документа);

(c) передбачений пункт перетину кордону, час передачі та можливе транспортування під вартою;

(d) заяву про те що, на думку Запитуючої держави, умови, передбачені у статті 10 (2), виконані, а також про те, що не відомо жодної підстави для відмови відповідно до статті 10 (4).

Загальна форма, яка використовуватиметься для запитів стосовно транзитного проїзду, визначається Імплементативним протоколом.

2. Запитувана держава протягом 10 календарних днів після отримання запиту інформує у письмовій формі Запитуючу державу про свою згоду на здійснення транзитного проїзду, підтверджуючи пункт

перетину кордону та передбачений час прийняття або інформує її про відмову у транзитному проїзді і причини такої відмови.

3. Якщо транзитний проїзд здійснюється повітряним транспортом, від особи, яка підлягає реадмісії, та можливих осіб, що забезпечують транспортування під вартою, не вимагається оформлення аеропортових транзитних віз.

4. Компетентні органи Запитуваної держави, за умови проведення взаємних консультацій, надають допомогу у здійсненні транзитного проїзду, зокрема шляхом здійснення нагляду за відповідними особами та надання із цією метою відповідних зручностей.

РОЗДІЛ IV ВИТРАТИ

СТАТТЯ 12

Витрати на транспортування та транзитний проїзд

Усі витрати на транспортування, що виникли у зв'язку з реадмісією та здійсненням транзитного проїзду відповідно до цієї Угоди, до кордону держави кінцевого призначення, сплачує Запитуюча держава, а також витрати Запитуваної держави на транспортування й утримання, які стосуються повернення осіб згідно статті 9 цієї Угоди. Це не завдає шкоди праву компетентних органів Договірних Сторін відшкодовувати такі витрати за рахунок відповідної особи або третіх сторін.

РОЗДІЛ V ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ І СТАТТЯ ПРО ВІДСУТНІСТЬ ВПЛИВУ

СТАТТЯ 13

Захист персональних даних

1. Передача персональних даних здійснюється, лише якщо така передача є необхідною для виконання цієї Угоди компетентними органами Договірних Сторін.

Під час передачі, обробки чи поводження з персональними даними в кожному конкретному випадку, компетентні органи Договірних Сторін дотримуються відповідних положень національного законодавства їхніх держав щодо захисту персональних даних.

2. Додатково застосовуються наступні принципи:

(а) персональні дані повинні оброблятися сумлінно та на законних підставах;

(b) персональні дані повинні збиратися для певної, чітко визначеної та законної мети виконання цієї Угоди й у подальшому не можуть підлягати обробці в будь-який несумісний з такою метою спосіб ні компетентним органом, що їх передає, ні компетентним органом, що їх отримує;

(c) персональні дані повинні бути адекватними, відповідними й не містити надмірної інформації з урахуванням мети, для якої вони збираються та (або) обробляються, зокрема, передані персональні дані можуть містити лише таку інформацію:

(i) детальні дані про особу, яка підлягає передачі, та, у разі необхідності, про членів сім'ї особи (імена, прізвища, інші відомі чи використовувані імена або прізвиська, стать, цивільний стан, дату й місце народження, наявне та будь-яке попереднє громадянство),

(ii) паспорт, посвідчення особи або посвідчення водія та інші ідентифікаційні чи проїзні документи (номер, строк дії, дату видачі, орган, який видав документ, місце видачі),

(iii) місця зупинок та маршрут;

(iv) іншу інформацію, необхідну для ідентифікації особи, яка підлягає передачі або для розгляду вимог стосовно здійснення реадмісії відповідно до цієї Угоди;

(d) персональні дані повинні бути точними і оновлюватись у разі потреби;

(e) персональні дані повинні зберігатися в такій формі, яка дозволяла б ідентифікувати суб'єктів даних протягом часу, який не перевищує часу, необхідного для тієї мети, заради якої вони збиралися та оброблятимуться в подальшому;

(f) органи, які надають і які отримують персональні дані, уживають усіх необхідних заходів для забезпечення, залежно від обставин, виправлення, знищення чи блокування персональних даних у випадку, коли їхня обробка суперечить положенням цієї статті, зокрема, коли персональні дані не є адекватними, відповідними, точними, або є надмірними в тому, що стосується мети, заради якої вони обробляються. Це включає повідомлення іншій Договірній Стороні про будь-яке виправлення, знищення чи блокування персональних даних;

(g) за запитом, орган, який отримує персональні дані інформує орган, який передає персональні дані, про їхнє використання та результати, які були отримані в результаті цього. За запитом, будь-якій особі може бути надана інформація про всі дані щодо неї/нього, а також про наміри щодо їхнього використання;

(h) персональні дані можуть передаватися лише компетентним органам. Їхня подальша передача іншим органам потребує попередньої згоди на це органу, який їх передає;

(i) органи, які передають і отримують персональні дані, зобов'язані здійснювати письмову реєстрацію передачі або отримання персональних даних. Вони ефективно захищають передані персональні дані від несанкціонованого доступу, зміни або розкриття.

Контроль за обробкою та використанням даних, які зберігаються, здійснюється відповідним органом Договірних Сторін згідно їхнього національного законодавства.

СТАТТЯ 14

Застереження стосовно відсутності впливу

1. Ця Угода не завдає шкоди правам, обов'язкам та зобов'язанням Договірних Сторін, що випливають з міжнародного права та з будь-якої відповідної міжнародної конвенції або угоди, учасниками яких вони є, зокрема з

- Конвенції про статус біженців від 28 липня 1951 року та Протоколу до неї від 31 січня 1967 року;

- міжнародних документів, які визначають державу відповідальною за розгляд заяв про надання притулку;

- Європейської Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод від 4 листопада 1950 року;

- Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання від 10 грудня 1984 року;

- міжнародних документів про екстрадицію та транзит;

- багатосторонніх міжнародних конвенцій та угод про реадмісію громадян іноземних держав;

2. Ніщо в цій Угоді не перешкоджає поверненню особи в рамках інших домовленостей.

РОЗДІЛ VI ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ

СТАТТЯ 15

Співробітництво та засідання експертів

1. Компетентні органи Договірних Сторін надають один одному взаємну допомогу у застосуванні та тлумаченні цієї Угоди.

2. Будь-яка із Договірних Сторін може ініціювати скликання засідання експертів обох Договірних Сторін з метою вирішення питань, які виникають у процесі імплементації цієї Угоди.

3. Договірні Сторони вирішують спори щодо імплементації цієї Угоди дипломатичними каналами.

СТАТТЯ 16

Компетентні органи, уповноважені на реалізацію Угоди

1. Компетентними органами Договірних Сторін, уповноваженими на реалізацію цієї Угоди є:

З боку України:

Державна міграційна служба України

Адміністрація Державної прикордонної служби

З боку Швейцарської Конфедерації:

Федеральний департамент юстиції та поліції,

Державний Секретаріат з питань міграції

2. Компетентні органи, вказані в пункті 1 цієї статті, після набрання чинності цією Угодою підписують Імплементаційний протокол та взаємодіють між собою безпосередньо.

3. Договірні Сторони невідкладно повідомляють одна одну дипломатичними каналами про зміну їхніх компетентних органів або їхніх найменувань.

РОЗДІЛ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

СТАТТЯ 17

Унесення змін до Угоди

До цієї Угоди за взаємною згодою Договірних Сторін можуть вноситися зміни та доповнення. Зміни та доповнення оформляються у

вигляді окремих протоколів, які становлять невід'ємну частину цієї Угоди та набирають чинності в порядку, визначеному у статті 18 цієї Угоди.

СТАТТЯ 18

Набрання чинності, строк дії, зупинення та припинення дії

1. Ця Угода підлягає ратифікації чи затвердженню Договірними Сторонами згідно з їхніми внутрішньодержавними процедурами.

2. Ця Угода набирає чинності у перший день другого місяця з дати отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, передбачених пунктом 1 цієї статті.

3. Ця Угода буде застосовуватись з дати набрання чинності Імплементативним протоколом до цієї Угоди. З цієї дати Угода між Кабінетом Міністрів України та Швейцарською Федеральною Радою про реадмісію осіб, які перебувають на територіях їх держав нелегально (від 11 липня 2003 року) припиняє свою дію.

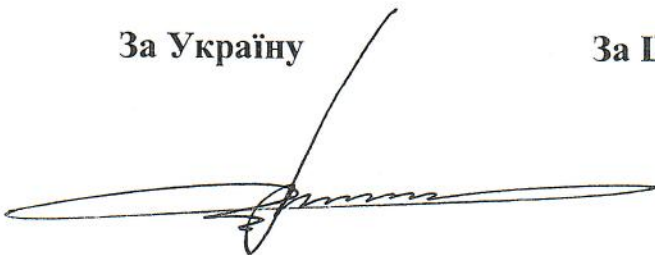
4. Ця Угода укладається на невизначений строк.

5. Будь-яка Договірна Сторона може повністю або частково, зупинити дію цієї Угоди з метою захисту безпеки, громадського порядку та здоров'я шляхом надання письмового повідомлення дипломатичними каналами про це іншій Договірній Стороні. Зупинення дії Угоди настає на другий день після дати отримання такого повідомлення.

6. Дія цієї Угоди може бути припинена кожною із Договірних Сторін шляхом надання письмового повідомлення дипломатичними каналами іншій Договірній Стороні. Угода втрачає чинність через шість місяців з дати отримання такого повідомлення.

Учинено в м.Київ 7 червня 2017 року в двох примірниках, кожний українською, німецькою та англійською мовами. Всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення положень цієї Угоди переважну силу має текст англійською мовою.

За Україну

За Швейцарську Конфедерацію

